

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Co[n]fessione[m] siue laude[m] sanctæ trinitatis canticu[m] e[ss]e
d[omi]ni, q[uo]d ad interrogatione[m] hēretico[rum] non debeat ca[n]tari
in terra aliena: sup[er] flumina Babylonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

do (quod supra meminimus) Et si habuero oem fidem, ita ut montes transferam, charitate autem non habuero, nihil sum. Illi namque fidem à charitate longe se iungebant, quia cum sine charitate essent, fidem Christi se habere putabant. Quapropter & redarguit eos, sic incipiens. Obsecro autem uos per nomen domini nostri Iesu Christi, ut id ipsum dicatis, & non sint in uobis schismata. Significatum est mihi de uobis, fratres mei, quod contentiones sint inter uos. Hoc autem ab initio non expediebat, ut primum predicaretur, scilicet fide nihil prodesse nisi per dilectionem operetur, uel quod (sicut ait Apostolus Iacobus) Fides mortua sit sine operibus. Magna cum cautela & discretionem prouidendum nouerat, quatenus in primis saltem nomen domini Christi Iesu, à rudibus & eatenus idolatris populis reciperetur, & deinde opera bona super edificarent. Propter hoc sapiens architecto iure se ipsum assimilauit, dicens eisdem Corinthiis. Secundum gratiam dei, quae data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui, alius autem super aedificat & caetera.

1. Cor. 13

1. Cor. 1.

Paulus fuit sapiens architectus. Gal. 3. Iaco. 2.

1. Cor. 3.

¶ **Orandum esse, ut quoniam per haec tria reformamur ad similitudinem trinitatis, augeat in nobis fidem, augeat spem, augeat charitatem beata trinitas.**

Caput XVIII.

Voniam igitur per haec ad similitudinem tui reformamur, auge in nobis fidem auge spem, auge charitatem, o beata trinitas. Haec sunt enim diuitiae nostrae, hic thesaurus noster, haec uita nostra, o beata trinitas. Haec sapientia nostra, haec fortitudo nostra, haec gloria nostra, o beata trinitas. Hoc desiderium nostrum, hoc fundamentum nostrum sempiternum. Haec lux oculorum nostrorum, o beata trinitas. Haec iustitia nostra, haec laetitia nostra, hoc gaudium nostrum, o beata trinitas. Haec misericordia nostra, haec consolatio nostra, haec fiducia nostra, o beata trinitas. Hoc decus nostrum, haec uictoria nostra, haec corona nostra, o beata trinitas. Haec igitur auge in nobis ut in aeternum uiuentes benedicamus tibi.

Oratio ad beatam trinitatem.

FRUPERTI ABBATIS

TVITIENSIS DE GLORIFICATIONE TRINITATIS, & PROCESSIONE SANCTI SPIRITUS, LIB. VIII.

Psal. 136.

¶ **Confessionem siue laudem sanctae trinitatis canticum esse domini, quod ad interrogationem hereticorum non debeat catari in terra aliena Super flumina Babylonis. Ca. I.**

ANTICVM DOMINI IAM CANTARE

gestamus, hymnum de canticis Syon. Verba cationum, quibus uel qualibus sancta trinitas deus deorum laudatur in te o superna Syon sed cantum nostrum fletus intercipit, dum adhuc sedemus hic super flumina Babylonis. Quid ergo? Cessabimus cantare, & in salicibus in medio eius suspendemus organa nostra, dicentes: Quo modo cantabimus canticum domini in terra aliena? Minime cessabimus, immo non interrogati, cantabimus ultra uerba cationum domini. Neque enim interrogamur aut interrogari uolumus ab his qui captiuos duxerunt nos. Solent Babylonij, scilicet, filij huius seculi, confusione digni, interrogare uerba cationum, non ut ipsi capiant fidei fructum, uel ut nos pascamus, & oblectemus auriculas eorum. Maxime, ut pro uelle ipsorum in peruersum trahamus uoces scripturarum, quae cationes domini sunt, qualium uidelicet Babylonioꝝ deterrimi hostes sanctae trinitatis, Atriani extiterunt. ¶ Confortemur ad cantandum, non oblitum Hierusalem, id est, intentionem non terrenam, sed caelestem, & hanc uidelicet supernam Hierusalem propositam habentes, in principio laetitiae nostrae, quae est principalis causam hanc habere cationum. id est, praedicandi gloriae sanctae trinitatis, ut non hominibus eiusmodi, sed ipsi uero uni ac soli deo me

lege sed ut Cationes domini sacrascriptione

deo mereamur placere. Confortemur (inquam) & ut constantes simus, recordemur quid hic acciderit, quid uel qualiter in Babylone gestum sit. Primo ipsam rem gestam siue historiam sacram ponamus, & deinde mysterium ad consolationem nostri subscribamus.

¶ De tribus pueris victoribus in medio babilonice fornacis, quod in eis sancta trinitas auxilij sui presentiam contra caput idolatrie demonstrauerit pariter, et significauerit.

Caput .II.

Deut. 3
Historia trium
puerorum in
camino.

Abuchodonosor rex fecit statuam auream, altitudine cubitorum sexaginta, & latitudine cubitorum sex, & iussit præconis uoce clamari. Vobis dicitur populis tribus & linguis. In hora qua audieritis sonitum tubæ & fistulæ & cytharæ, & sambucæ, & psalterij, & symphoniarum, & uniuersi generis musicorum cadentes adorare statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostratus adorauerit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Hoc edictum cõtemnentes, & hanc pœnam non metuentes tres pueri Sydrach, Misach, & Abdenago, missi sunt in caminum ignis, & non tetigit eos omnino ignis, neque contristauit, nec quicquam molestiæ intulit. Tunc Nabuchodonosor rex obstupuit, & ait optimatibus suis. Nonne tres uiros misimus medium ignis compeditos? Quibus respondens, uere rex. Ecce (inquit) ego uideo uiuos quatuor solutos, & ambulantes in medio ignis, & nihil in eis corruptis, et spēs quarti similis est filio dei. Hoc miraculum in terra apud Nabuchodonosor ualuit, ut diceret. Signa & mirabilia fecit apud me deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare signa eius quia magna sunt, & mirabilia eius, quia fortia, & regnum eius, regnum sempiternum; & potestas eius in generatione & generatione.

si habes
causam

Gene. 18

Negotium
trinitatis circa
Iudæos, propter
nasciturum
Christum

¶ Hæc res gesta, restat uictoriosa, nonne tam gloriosa sanctam trinitatem in istis tribus pueris prædicat, sicut alia res gesta in tribus angelis, quos Abraham hospitio suscepit, eandem trinitatem significauerat; perpulchra & delectabilis est consideratio hæc. Si perpendas siue recogites, quia beata trinitati, & in istis tribus pueris carnis, & in illis tribus pueris angelis, unum idemque negotium fuit. Quod uel quale negotium? Nimirum istud ualde magnum negotium, & cura pergrandis, ut impleretur uerbum promissionis: illic, ut nasceretur Isaac, principium seminis uel genealogiæ nascituri Christi. Hic, ut consolationem haberet in illa captiuitate Babylonis, genus Abrahæ siue Iudæa parens nascituri eiusdem Christi. Intendebat enim diabolus per impios homines delere, ut non esset, genus illud, unde nasciturum erat hoc semen, id est, Christus: sicut Abrahæ promissum & per prophetas multos iam fuerat prædictum. Idcirco & multa signa, & hoc signum maximum fecit deus excelsus in oculis illoꝝ, qui captiuauerant illum dei populum, ut conseruati inter gentes, tandem remitterentur filij peregrinationis illuc, ubi oportebat ex eis nasci Christum, sicut iam dudum præcinebat congratulando uox prophetica, dicens: Virgo Israhel reuertere in ciuitates tuas, usquequo dolens auerteris? Generabis dominum saluatorem.

Hiere. 3j

¶ Quomodo illi historie siue rei geste conueniant & uoces & sensus mystici psalomi centesimi trigesimali sexti: Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus.

Caput .III.

Psal. 136
Iudei recorda
bantur Syon
propter nasci
turum in Iudea
Christum

Peræ precium est peruidere, quomodo huic historie siue rei geste conueniunt uoces psalmi supra memorati: Super flumina Babylonis illic sedimus & fleuimus, dum recordaremur Syon. Videbat namque spiritus propheticus iam temporibus Dauid, qui psalmum illum cecinit, futuram captiuitatem illius populi in Babylonem. De quo uidelicet populo implendam expectabant sancti promissionem, scilicet Christi natiuitatem, secundum quod dixerat deus ad Abraham, & in semine tuo benedicentur omnes gentes, & secundum quod dixerat idem deus per os Iacob. Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de femore eius donec ueniat qui mittendus est. Secundum hæc uerba, constabat nasciturum esse Christum ex semine Abrahæ, de tribu Iuda. Vbi? Non utique in Babylone, sed in Syon siue in Hierusalem, id est, in terra cuius Metropolis erat Hierusalem, scilicet in Bethleem. Et hoc ipsum spiritus propheticus præuiderat atque prædixerat. Ait enim idem Dauid: Ecce audiuimus eam in Ephrata. Denique Ephrata ipsa est Bethleem. Post illum, uidelicet Dauid, scriptum est per alium prophetam.

Gene. 22

Gene. 49

Psal. 136

Et tu